

(KML)

M Ø T E

i EØS-utvalget

tirsdag den 24. oktober kl. 15.15

Møtet ble ledet av utvalgets leder,
Haakon Blankenborg.

Til stede var fra utenrikskomiteen: Haakon Blankenborg, Jan Petersen, Marit Arnstad, Kjell Magne Bondevik, John Dale, Kaci Kullmann Five, Kirsti Kolle Grøndahl, Brit Hoel, Ragna Berget Jørgensen, Anne Enger Lahnstein og Erik Solheim.

Fra EFTA/EØS-delegasjonen: Einar Steensnæs, Roger Gudmundseth og Reidar Johansen.

Fra energi- og miljøkomiteen: Ragnhild Queseth Haarstad, Paul Chaffey, Gunnar Breimo, Odd Roger Enoksen, Gunnar Fatland, Eva R. Finstad, Aud Gaundal, Håkon Giil, Gunn Karin Gjøl, Bent Hegna og Hilde Frafjord Johnson.

Av Regjeringens medlemmer var til stede: Handelsminister Grete Knudsen og miljøvernminister Thorbjørn Berntsen.

Følgende embetsmenn ble gitt adgang til møtet: Eksp. sjef Per Ludvig Magnus, Utenriksdepartementet, underdirektør. Jostein Aanestad, Miljøverndepartementet, underdirektør Per Mannes, Miljøverndepartementet og byråsjef Margit Tveiten, Utenriksdepartementet.

Videre var til stede utvalgets faste sekretær, Åge B. Grutle.

Dagsorden:

1. Aktuelle rettsakter for møtet i EØS-komiteen 27. oktober 1995. (Brev fra Utenriksdepartementet med oversikt over de relevante rettsakter vil bli omdelt 19. ds.).
2. Eventuelt.

(KML)

LEIAREN: Eg foreslår at vi gjer som normalt, hadde eg nær sagt, at vi går laus på dei aktuelle rettsaktene, dvs. dei rettsaktene som er omdelte til representantene, og får ei vurdering av desse, og at vi under Eventuelt kan kome tilbake til eventuelle synspunkt på andre spørsmål som finst på dagsordenen for EØS-komiteen.

Sak nr. 1

Aktuelle rettsakter for møtet i EØS-komiteen 27. oktober 1995.

LEIAREN: Da overlèt eg ordet til Regjeringa sine representantar.

STATSRÅD GRETE KNUDSEN: Som kjent er det mange ganger forandringer på dagsordenen. Det var satt opp to rettsakter, men nå ser det ut til at det kan hende at det på det møtet som finner sted fredag den 27., kommer opp bare én rettsakt, nemlig rettsakten om emballasjedirektivet, og det vil miljøvernministeren gå inn på.

Det stod imidlertid to rettsakter på den listen som er oversendt - i tillegg til emballasje-direktivet var det også et rådsvedtak som dreide seg om farlig avfall. Dette ser ut til å komme opp på et senere tidspunkt, fordi Liechtenstein må ha en presisering av forholdet sitt til Sveits, som avtar mesteparten av avfall fra Liechtenstein.

Det er også usikkerhet hvorvidt emballasje-direktivet kommer til å bli vedtatt førstkommende fredag. Island har nemlig behov for oppklaringer fordi de har manglende gjenvinningskapasitet, slik at det meste fra dem må eksporteres. Vi regner likevel med at dette kan være oppklart før fredag.

LEIAREN: Eg foreslår da at vi trass i den uvissa går gjennom desse rettsaktene, og at vi - når dei eventuelt kjem opp om ikkje så altfor lang tid, og dersom det ikkje har skjedd endring - også kan sjå på dei som behandla her. Kan det vere ein grei måte å gå fram på? Det blir naturlegvis ført opp på EØS-komiteens dagsorden, slik at alle vil vere gjort merksame på når dei vil dukke opp, og dersom det da er tilleggsspørsmål, får ein kome med det, men utover det ser vi på dagens behandling som den endelege behandling av desse rettsaktene.

(KML)

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Direktivet om emballasje og emballasjeavfall ble vedtatt av EU-rådet 20. desember 1994. Enkelt sagt går direktivet ut på å stille prosentvise krav til gjenvinning av emballasjen. Etter fem år skal minimum 50 pst. og maksimum 65 pst. av den samlede mengden emballasjeavfall gå til materialgjenvinning eller energiutnyttelse. Videre skal minimum 25 pst. og maksimum 45 pst. av emballasjeavfallet gå til materialgjenvinning etter fem år og minimum 15 pst. av hvert materialslag gå til materialgjenvinning.

For å gjøre en nokså lang historie kort: Situasjonen for Norges vedkommende er at direktivets krav til gjenvinning av emballasjeavfall for en stor del allerede er oppfylt gjennom de eksisterende virkemidler vi bruker. Fra Miljøverndepartementets side har vi i budsjettproposisjonen for neste år orientert om den seneste utviklingen på emballasjefeltet, hvor det bl.a. fremgår at det nå i den senere tid er inngått fire avtaler med bransjeorganisasjoner, med emballasjekjedene kan man si, for henholdsvis plast, metall, kartong og brunt papir. Dette er allerede i gang, og avtalene vil bidra til å oppfylle Norges forpliktelser i emballasjedirektivet. Det som er fastsatt som målsettinger i disse avtalene, vil føre til at Norge totalt sett vil gå lenger enn maksimumskravene i emballasjedirektivet, og det er det jo også anledning til dersom vi har tilstrekkelig behandlingskapasitet. Det har vi, og det vil vi få, slik at konklusjonen på dette blir at emballasjedirektivet slik det ligger her, ikke innebærer noen problemer for Norges vedkommende. Vi har ligget en del etter inntil for et par års tid siden for en del emballasjetyper. Nå vil vi i løpet av kort tid ligge foran dette emballasjedirektivet og på enkelte områder faktisk betydelig foran. Men det er det anledning til, og det er ikke i strid med selve direktivet.

Det er vel i korte drag det jeg kan si innledningsvis.

MARIT ARNSTAD (SP): Dette er et spørsmål som har vært oppe i EU - EU har behandlet direktivet. Når miljøvernministeren nå sier at dette ikke medfører problemer for Norges del, er det ikke da slik at Norge inntar en mer positiv holdning enn det Danmark, Tyskland og Nederland gjorde under behandlingen i EU? Hva er årsaken til det? Jeg vil stille det som et spørsmål til å begynne med.

(KML)

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Det som er saken, er at vi har dette direktivet å holde oss til. Det er det det er aktuelt å gjøre rettslig bindende for Norges vedkommende, og det er det som ikke er noe problem, for vi har faktisk oppfylt direktivet, vi har en målsetting som går ut på å gå lenger enn direktivet, og det er ikke i strid med direktivet. Hva Danmark og Tyskland har sagt, får bli deres problemer. Vi forholder oss til direktivet, og vi går så langt som vi finner det for godt sjøl når det gjelder gjenvinning, både materialgjenvinning og energiutnyttelse/energigjenvinning.

EINAR STEENSNÆS (KRF): Vi har vært gjennom en vurdering i Stortinget når det gjelder bruk av ombruksemballasje istedenfor gjenbruk. En har prioritert ombruk, og grunnavgiften er et vesentlig incitament for å vri emballasjen i retning av ombruk. Både miljømessig og ressursmessig er det en fornuftig bruk.

Jeg kjenner til at denne grunnavgiften er under vurdering i ESA. Jeg vil gjerne spørre hvor den saken nå står, hvilken vurdering den er undergitt der, og hvorvidt den norske innretning på grunnavgiften vil være i strid med emballasjedirektivet. Det er det ene.

Det andre jeg vil spørre om, er disse maksimumsgrensene som gjelder for materialgjenvinning. Er de, slik det også står her, fra norsk side sett unødvendige? Jeg vil spørre: I hvilken grad vil slike maksimumsgrenser skape problemer for oss i forhold til norske målsettinger for gjenvinning.

PAUL CHAFFEY (SV): Det blir en oppfølging av noe av det samme. Når miljøvernministeren sier at vi ikke har noen problemer med direktivet, snakker han om minimumsgrensene. Jeg synes problemet med dette direktivet er at man setter maksimumsgrenser for hvor mye det er tillatt å materialgjenvinne, og noe av motstanden i flere land har jo gått på at man har overskredet den grensen og har blitt tvunget til å senke ambisjonsnivået i miljøpolitikken. Så det alene gjør at jeg synes det er god grunn til å anbefale Regjeringen å legge ned veto mot direktivet.

Jeg har også spørsmål om forholdet mellom ombruk og gjenvinning, og om det er Stortingets holdning eller Regjeringens holdning som blir fremmet av Norge når man argumenterer for et slikt direktiv som dette, og når man argumenterer for sin sak i forhold til ESA f.eks. Da revidert nasjonalbudsjett

(KML)

kom i vår, sa Regjeringen:

"Det er ikke miljømessig grunnlag for en differensiering av virkemiddelbruken rettet mot emballasjeavfall etter om emballasjen ombrukes eller materialgjenvinnes."

Stortinget sa det motsatte:

"Flertallet" - alle unntatt Høyre og representanten Bråthen - "mener at det i denne sammenheng er miljømessig riktig å prioritere ombruksemballasje framfor engangs-emballasje i emballasjeavgiftssystemet."

Mitt spørsmål er: Når Regjeringen anbefaler dette emballasjedirektivet, er det da ut fra det Regjeringen sa i vår, eller har man også tatt hensyn til det som er Stortingets holdning i dette spørsmålet?

KACI KULLMANN FIVE (H): Ut fra det jeg har lest, og det jeg nå har hørt, kan jeg ikke se at dette byr på store praktiske problemer for Norge. Det byr ikke på problemer i det hele tatt, så vidt jeg skjønner. Jeg har likevel et spørsmål i forhold til maksimumsgrenser når det gjelder gjenvinning, og det er simpelthen om miljøvernministeren kan si noe om hva som er begrunnelsen fra EUs side for å sette en maksimumsgrense. Jeg skjønner at vi kan gå over den, fordi vi har en egen gjenvinningskapasitet, og derfor er ikke dette noe problem for oss. Men hva i all verden er begrunnelsen for å sette en slik maksimumsgrense?

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Emballasje-problematikken er selvfølgelig veldig næringsmessig påvirket både i forhold til dem som produserer emballasjen, og dem som bruker den. Og det er jo ikke entydig overalt, så det er konkurransemessige forhold som ligger bak at de har havnet der de har gjort. Hva som er motivene og realitetene for de enkelte nasjoner, tror jeg blir for langt å gå inn på her nå, men hovedforklaringen på at det er satt slike maksimumsgrenser, er at man ikke gjennom emballasjedirektivet skal få konkurransevriddinger som resultat. Men for vårt vedkommende er situasjonen uansett at vi går utover maksimumsgrensene. Det er det anledning til i EØS-avtalen, men vi må bare ha det inn for EØS-organene for at man skal vite om hverandre - det er jo et system hvor det er flere parter. Vi kommer til å gå utover disse maksimumsgrensene på en del emballasjeområder.

(EK)

Når det gjelder grunnavgiften, har ikke den noe direkte med emballasjedirektivet å gjøre. Grunnavgiften blir sett på som en fiskal sak som er en del av selve EØS-avtalen og ikke emballasjedirektivet. Så det er to forskjellige ting. Emballasjedirektivet har for så vidt ikke noe med grunnavgiften å gjøre i det hele tatt.

Hva som skal gjøres med grunnavgiften, er dere kjent med. Spørsmålet ble brakt inn for ESA, og ESA har i et brev av 25. august til Norge, noe som det for øvrig er redegjort for i St.prp. nr. 1, side 23, kap. 5.4, sagt at dette er i strid med EØS-avtalen, fordi den virker konkurransevridende, og man aksepterer ikke de miljømessige argumentene som vi har brukt. Vi har anledning til å gi respons på brevet innen to måneder. Vi har bedt om en fristutsettelse, og det svaret som Regjeringen kommer fram til, vil bli presentert for Stortinget i salderingsproposisjonen. Jeg kan ikke forskottere uten videre hvordan Regjeringen kommer til å formulere seg. Det er uansett Stortinget som fatter vedtak, og det har det gjort. Jeg tar bare det til etterretning. Det var ikke mitt forslag, men jeg tar til etterretning det som har skjedd, og det må enhver regjering gjøre hvis Stortinget skulle finne på å opprettholde grunnavgiften. Noe mer om det vil jeg ikke si. Men det er som sagt en annen sak enn emballasjedirektivet.

EINAR STEENSNÆS (KRF): Jeg vil komme litt tilbake til miljøvernministerens henvisning til at grunnavgiften ikke skulle ha noe med emballasjedirektivet å gjøre. Det står i et avsnitt at "medlemslandene kan stimulere til bruk av ombrukssystemer for emballasje". At grunnavgiften blir sett på som fiskalavgift, må jo Norge protestere mot. Det er overhodet ikke primærintensjonen med grunnavgiften. Grunnavgiften er der for at man skal prioritere ombruk framfor gjenbruk. Hvis ikke Regjeringen legger det inn som sitt syn i forhold til emballasjedirektivet, kan det gå riktig ille i den videre oppfølging av saken for ESA.

Jeg mener at det må hevdes med styrke fra den norske regjering at vår grunnavgift er begrunnet i en prioritering av ombruk, nettopp i overensstemmelse med emballasjedirektivet.

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Jo, vi bruker de argumenter som er nødvendig for å underbygge det norske synet som vil komme til uttrykk gjennom Stortingets vedtak. Det er det ikke noen tvil om. Men

(EK)

vi går også ut fra at de som vi skal argumentere overfor, ikke er helt idioter når det gjelder synet på ombruksordningen vår i forhold til andre måter å ordne emballasjeproblematikken på. For å bli tatt helt høytidelig må vi anlegge en argumentasjon som er rimelig troverdig. Vi argumenterer med vårt ombrukssystem, som tidligere var et ombrukssystem for glassflasker, men som etter hvert har blitt et ombrukssystem for plastflasker.

Når det gjelder videre ombrukssystemer, må vi se på det. Nå har vi inngått en avtale med bransjen om å samle inn tomme leverposteibokser og bokser for makrell i tomat. De tror jeg ikke egner seg for ombruk. De må vi ha en slags gjenvinning på. Så det er mange skjær i sjøen.

Foreløpig kommer vi til å prosedere på vårt ombrukssystem for flasker, og at det er en god løsning for å hindre forsøpling osv. Det kommer vi til å gjøre, og det skulle jo bare mangle. Det er Stortingets syn, og det er en plikt for Regjeringen å framføre det - med vekslende engasjement, selvfølgelig!

PAUL CHAFFEY (SV): Jeg syns ikke det høres ut som om miljøvernministeren gjør så veldig mye for å argumentere for Stortingets syn, i hvert fall ikke her. Vi får håpe det er annerledes under andre møter, men det er litt vanskelig for oss å kontrollere, dessverre.

Jeg er helt uenig i at dette ikke har noe med emballasjedirektivet å gjøre. I artikkel 5 i emballasjedirektivet står det:

"I samsvar med traktaten kan medlemsstatene fremme ordninger for ombruk av emballasje som kan brukes på nytt uten å skade miljøet."

Vi har et flaskepanstystem i Norge hvor en stor andel av flaskene blir ombrukt. Det miljøvernministeren sier nå, er vel at han ikke engang har undersøkt hva slags avgiftssystem eller hvilke andre ordninger det går an å ha for å beholde flaskepanstystemet vårt i Norge i henhold til artikkel 5 i emballasjedirektivet - om man kan beholde det norske systemet som det er i dag, som ikke bare er en sak for ESA, men som helt åpenbart henger sammen med emballasjedirektivet, eller om man må gå over til f.eks. en dansk modell, hvor man har lik avgift på all emballasje.

(EK)

Jeg syns det ville være interessant å høre hva Regjeringen mener om det. Eller skal man nå bare vente på at utviklingen går sin gang, og at hele flaskepantssystemet kanskje kollapser?

MARIT ARNSTAD (SP): Jeg har forstått det slik at når Danmark har vært skeptisk til dette direktivet, er det ikke fordi de ikke kan oppfylle grensene for direktivet, men mer fordi de oppfatter direktivet som for lite ambisiøst og som en trussel når det gjelder spørsmålet om typer gjenvinningssystem. Det er vel det som også har kommet fram i denne runden, at det er nokså uklart hvilke gjenbrukssystemer som kan prioriteres, i hvilken grad en kan skille mellom ulike gjenbrukssystemer, og selvsagt også spørsmålet om grunnavgiftens framtid.

Når jeg leser det som Regjeringen skriver om å overskride maksimumsgrensene, høres det tilforlættelig ut når det blir framført over bordet. Men det som står, er at vi kan få aksept - vi kan altså ikke velge selv - fra EØS-organene. Det er ikke bare en miljømessig vurdering, men også en handelspolitisk vurdering om en kan få aksept på å overskride maksimumsgrensene. Spørsmålet om å overskride maksimumsgrensene høres - som sagt - mer tilforlættelig ut når det framføres over bordet enn når man leser det som står i papirene.

STATSRÅD GRETE KNUDSEN: Det er et svar på spørsmålet fra Paul Chaffey om hvem vi handler på vegne av når vi møter i EØS-komiteen. Dette konsultasjonsorganet er opprettet for at Regjeringen skal få en tilbakemelding fra Stortinget og de ulike partiene om hvordan de ser på de direktivene som blir tatt opp. Når jeg har fått tilbakemeldinger fra de ulike partiene i dette konsultasjonsorganet, har jeg grunn til å tro at jeg vet hvor et flertall i Stortinget ligger med hensyn til direktivene.

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Jeg får bare vise til det jeg har sagt, at Regjeringen kommer tilbake til hvordan vi skal forholde oss til brevet fra ESA, i salderingsproposisjonen. Den vil i alle tilfelle bli behandlet her i Stortinget, så uansett er det Stortinget som får det siste ordet i saken.

Men det vil også foregå en grundig behandling av spørsmålet før det kommer til sluttbehandling i Stortinget. Det blir en vurdering av hvorvidt vi

(EK)

skal akseptere ESAs avgjørelser, eller om vi rett og slett ikke skal gjøre det, men eventuelt ta sikte på en domstolsbehandling av hele saken, i det minste for å vinne tid osv. Det er den type vurderinger Regjeringen må foreta, og det kommer vi til å legge fram i salderingsproposisjonen. Jeg skulle ta veldig mye feil hvis ikke Regjeringen, selvfølgelig, på forskjellige måter gjør seg kjent med Stortingets synspunkter på dette og handler i overensstemmelse med det. Men det får vi jo se når vi legger fram salderingsproposisjonen. Det er det som er viktig.

Når det gjelder ombrukssystemet for øvrig, er det en lang sak, for da må man gå på emballasje for emballasje, og det er vel ikke dette møtet egentlig lagt opp til. Men det er klart at dette er ting som vi har til vurdering hele tida.

Når det gjelder de fire siste avtalene som jeg nevnte, er det ingen av de emballasjetyperne som det er snakk om der, som egner seg for ombruk. Det kan kanskje oppstå andre emballasjetyper som egner seg for ombruk, men jeg kan ikke se det nå. Det er først og fremst drikkevareemballasje som vi har på glass, både det gamle glasset og engangsglasset, som jo ikke er ombruk, men materialgjenvinning, hvor vi har et innsamlingssystem. Så det er glassflaskene og plastflaskene som går på ombruk, og noe som ligger rett rundt hjørnet i den gata, er det ikke.

Vi vil som sagt argumentere for de ombrukssystemene som vi har dersom det blir Stortingets endelige syn når det gjelder grunnavgiften. Vi må antakelig prosedere dette rettslig for EØS-domstolen for å få en avklaring på det.

MARIT ARNSTAD (SP): Jeg har en følelse av at det siste innlegget mitt manglet en konklusjon, og jeg skal ta den. Ikke overraskende vil Senterpartiet anbefale at det blir lagt ned veto mot dette direktivet. Det er ikke i norske interesser å godta emballasjedirektivet.

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Hva er det på grunn av? Eller behøver vi ikke å ha noen begrunnelse?

MARIT ARNSTAD (SP): Nå har vi nettopp vært inne på flere ting som vi syns er uklart, og spørsmålet om hvor lite ambisiøst dette direktivet er. Samlet sett tilsier det etter vår mening at det blir nedlagt veto mot direktivet. Veto er jo legitimt.

(EK)

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Men du kunne jo tro litt på det jeg sier!

KJELL MAGNE BONDEVIK (KRF): Vi tror for så vidt på det miljøvernministeren sier, så vi har ikke tenkt etter de oppklaringer som er kommet, å anbefale et veto. Jeg legger da vekt på at grunnavgiftsspørsmålet er under behandling og det som Steensnæs understreket her - for bare ytterligere å understreke det også - om begrunnelsen for avgiften. Som Paul Chaffey viste til, er den egentlig hjemlet i emballasjedirektivet, hvor det i artikkel 5 står at en kan bruke virkemidler for ombruk. Da får en bruke emballasjedirektivet for det det er verdt også i den prosessen som går i ESA. På den måten er det jo en sammenheng - den er da positiv for grunnavgiftens vedkommende, hvis vi bruker direktivet korrekt.

(GSR)

Det andre som vi har stusset ved, er - som flere har nevnt - begrunnelsen for denne maksimumsgrensen på 65 pst. Den virker umiddelbart ikke bare unødvendig, men uklok. Jeg skjønner at det har noe med det indre markeds fungering å gjøre, og at - om jeg har forstått statsråden riktig, jeg vil bare ha det bekreftet til slutt - heller ikke den representerer noe problem for oss fordi vi bygger opp en gjenvinningskapasitet selv som gjør at vi kan overskride denne 65 pst.-grensen. Direktivets forutsetning for at vi kan overskride 65 pst.-grensen er at vi selv har en gjenvinningskapasitet som gjør at det ikke skaper forstyrrelser for det indre marked at vi overskrider den. Er det riktig forstått at det vil vi kunne bygge opp i samarbeid med bransjene, slik at heller ikke den maksimumsgrensen på 65 pst. er noe problem for oss. Jeg har forstått det slik at de har en høyere ambisjon enn 65 pst. på litt lengre sikt.

PAUL CHAFFEY (SV): Bare for sikkerhets skyld: Vi anbefaler også at Regjeringen legger ned veto, og da først og fremst på grunn av denne maksimalgrensen på 65 pst. som er en prinsipielt gal miljøpolitikk, og som jeg har store problemer med å skjønne at Regjeringen i det hele tatt kan sitte her og forsvare. Det er bare å konstatere at Regjeringen ikke har undersøkt om noen av de ordningene vi har i dag, er hjemlet, og da er ikke det spesielt betryggende i forhold til den situasjonen vi går inn i når det gjelder miljøpolitikken.

(GSR)

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Den konklusjonen som Bondevik trakk her, er korrekt. Vi kan gå utover disse prosentsatsene for vi er produsenter og stort sett hele forbruket av denne emballasjen er i Norge, og vi har en gjenvinningskapasitet til å ta oss av alt dette selv. Det som på en måte er problemet i forhold til den andre saken som gjelder boksen, er at den i dag stort sett importeres. Vi produserer ikke bokser i Norge, så det er en grunnavgift på en emballasje som utelukkende er importert, så den står der som en ren importavgift i forhold til den.

Så skal vi begrunne dette miljømessig, og det skal vi gjøre med vårt ombrukssystem og at vi gjør det på grunn av de og de hensyn som vi tar. Men når en skiller mellom emballasjeformene, så produserer vi all annen emballasje i Norge, unntatt ølboksen, og den har vi belagt ikke bare med grunnavgift, men det er enda mer - det er over 3 kr i forhold til Solo på en plastflaske. Men uansett hva som er utgangspunktet, så har vi vår egen begrunnelse, og det er å beskytte ombrukssystemet som vi mener er en miljømessig bedre måte - da snakker jeg på vegne av Stortinget og dermed Regjeringen - å ta vare på en del viktige miljøhensyn på. Så skal jeg ikke si hva jeg egentlig mener, for det kan vi ta en annen gang.

LEIAR I EØS-UTVALET: Dette referatet blir ikkje offentleggjort på ei god stund enno, men det blir jo fornøyeleg for dei som skal lese det seinare.

Så kan vi også ta med det andre direktivet, slik at vi er ferdig med det, dersom miljøvernministeren er klar til å seie noko om det.

STATSRÅD THORBJØRN BERNTSEN: Jeg skal ta det veldig kort.

Det er på en måte motsatt når det gjelder farlig avfall. Stortinget har tidligere vært gjennom diskusjoner når det gjelder giftig kjemisk avfall, som det heter.

Det som kommer til å skje her, er at vi opprettholder vårt eget system, vårt eget klassifiseringssystem for farlig avfall som baserer seg på litt andre - skal vi si - metoder enn det EU-systemet gjør. Jeg kan godt si litt om det hvis det er interesse for det. Realiteten er at vi opprettholder vårt system som vi har utviklet gjennom en rekke år. I 12 år har vi hatt dette systemet operativt nå, og

(GSR)

EUs liste over farlig avfall blir et tillegg til det norske systemet. Det får de to konsekvensene at EUs liste blir rettslig bindende som en del av norsk politikk når det gjelder dette avfallet, og det betyr også at vi må definere noen flere avfallstyper som farlig avfall. De har en liste over farlig avfall som går litt lenger enn det vi har gjort. Nå er den listen selvfølgelig preget av at de har farlig avfall som ikke er akkurat likt det vi har. Landene er ikke helt like. Finland har ikke så mye produksjon av kjemikalier som f.eks. Tyskland, men Finland har mye skog og treforedlingsproduksjon, slik at det er forskjellige forhold i de forskjellige landene. Dette har endt opp i det systemet som de har, som er en slags harmonisering. Likevel er det en del avfallsfraksjoner som etter vår vurdering ikke har vært et sånt veldig problem i Norge så langt, men som vi nå må sette på denne listen som er konsekvensen av avfallsforskriften i EU. Det er heller ikke noen formelle problemer knyttet til dette rettslig sett, slik at vi kjører i et såkalt tosporet system, hvor vi bruker vårt eget system og så blir EU-forskriften lagt til vårt eget system og blir gjort rettslig bindende, slik at det fungerer som en helhet.

(AGK)

LEIAR I EØS-UTVALET: Er det synspunkt på dette? Det er det ikke, og Regjeringa får tolke det som den vil.

Det var dei to rettsaktene. Så har vi den øvrige dagsorden til EØS-komiteet, er det spørsmål til den?

MARIT ARNSTAD (Sp): Jeg har et spørsmål til punkt 9 om EU-domstolens avgjørelse når det gjelder kjønnskvotering. Jeg regner med at Regjeringa der vil gi uttrykk for synspunkter. Jeg vil gjerne høre hvilke synspunkt og hvilke ting Regjeringa vil ta opp i den sammenheng.

STATSRÅD GRETE KNUDSEN: Alle er kjent med avgjørelsen som ble tatt, og reaksjonene har vært svært negative - ikke bare i Norge, men også i EU. Det er kommet sterke reaksjoner også fra Europaparlamentet og fra europeisk fagforeningshold. Den som er ansvarlig i kommisjonen, nemlig kommissær Flynn, har betegnet dette som et tilbakeslag og har ikke utelukket at man kommer til å endre direktivet.

I møte den 27. oktober vil Norge sammen med de andre EFTA-landene ta opp spørsmålet om man vil ta initiativ til forandringer og når. Vi vil gjøre oppmerksom på at hvis det vil bli tatt initiativ til endringer,

(AGK)

er vårt ønske at direktivet blir ytterligere styrket og ikke svekket. Men jeg må samtidig slå helt kategorisk fast at EU-domstolens avgjørelse ikke er formelt bindende for Norge. Hvis saken kommer opp i en EØS-sammenheng, vil det i tilfelle være EFTA-domstolen som skal gi en slik uttalelse og ikke EU-domstolen.

LEIAR I EØS-UTVALET: Er det fleire til same sak? Det er det ikkje.

REIDAR JOHANSEN (SV): Det er spørsmål om den differensierte arbeidsgiveravgiften som ligger til vurdering i ESA. Kunne statsråden si litt om hvor i prosessen dette er og når vi eventuelt blir orientert om situasjonen.

STATSRÅD GRETE KNUDSEN: Når denne saken eventuelt er kommet til en avgjørelse hos ESA, vil den på en egnet måte komme som egen sak til Stortinget. Men pr. idag er det ikke avklart noe om saken fra ESA sin side. Norge har opprettholdt det samme synet som i St.prp. nr. 100, om at i det store og hele kan den ordningen som vi har, fortsette, også fordi vi ser denne mer i totalsammenheng med vårt skattesystem.

LEIAR I EØS-UTVALET: Den saka står korkje på EØS-komitemøtets dagsorden eller på vår. Er det andre saker?

MARIT ARNSTAD (SP): Det er en oppfølging til den saken, for det er jo en viktig sak. Når handelsministeren sier at Norges holdning er den samme som i St.prp. nr. 100, betyr det at Norge ikke er innstilt på den type ordning som ble avklart under medlemskapsforhandlingene, om indirekte transportstøtteordning. Det vil si: Er Norges holdning at den differensierte arbeidsgiveravgiften skal opprettholdes omtrent som i dag?

STATSRÅD GRETE KNUDSEN: Det som står i St.prp. nr. 100, er at i hovedsak kan den opprettholdes som i dag. Om man her kommer inn på å vurdere andre benevnelser på ordninger, vil jeg ikke har forskuttert, men synet som Norge har stått for i dette arbeidet som nå pågår i ESA, er identisk med det som en har hatt i St.prp. nr. 100

(AGK)

LEIAR I EØS-UTVALET: Ein får fortsette diskusjonen av denne saka eit anna sted.

Møtet hevet kl. 15.55.